

Ať nekutí jen Brtník s řezbářským náčiním, rozhodla jsem se, že si s podvečerem budeme kutit i my s ohaříkama.

První šel na scénu pochopitelně Rumíček. Pěkně jsme se nejdřív rozhejbali nějakou tou otočkou a pod. A pak jsem si řekla, že si procvičíme plížení. Už dlouho jsme to necvičili, tak ať si to oprášíme. Bylo toho zapotřebí, neb Rumoušek čekající v poloze Lehni následně předvedl krásně cíplýho pejska □ □ □ . A když je pejsek cíplej, tak se logicky, že jo, nemůže plazit □ □ . Kašpar jeden zrzavej. Enemže já sem mu tu cíplost nevěřila, páč cíplotina nemydlí ocáskem o zem a tak na to plížení nakonec došlo. A když už se rozhodnul takhle kašparit, řekla jsem si, že to teda pojmem kašpárkovsky a nenápadně jsem tak zkusila novou sestavu cviků.

Nechala jsem ho nejdřív odcouvat na druhej konec místnosti, tam jsem zavelela ať udělá zajíčka, při čemž on efektně máchá tlapičkama ve vzduchu, jak když je vzpíná k nebesům. Což naprosto dokonale imituje to, že by jako žádal o milost a proto byl následně nemilosrdně a zákeřně zastřelen. Efektní vystoupení - pes v obavách couvá, poté prosí o milost a jest ubezdušen □ □ . To nám to šlo pěkně. Ubezdušit jsem ho ovšem chtěla poté, co se uprostřed podávání hraček rozhodnul, že krysa je medvídek a místo kačenky mi podával uzlík. Prevít jeden zrzatej. Nu respektovala jsem, že ho to dneska nebaví a chtěla jsem po něm na závěr jen prostě podat krysu. To se mu zadařilo a tak jsem ho s ovacemi odměnila. A šli jsme si teda stříhnout ještě trochu nějakýho tělocviku jednoduchýho a pak jsem vytáhla ven jeho bedýnku, kde strká do otvorů kostičky. To byla ta pravá intelektuální zábava. Nastrkal tam pěkně tři za sebou a já mu s dalšíma ovacema nechala vyzobat krabičku s minipiškůtkama. A pak šla pro jistotu na scénu Taliprtka, ať si to nepokazíme.

Taliprtka pravděpodobně špehovala klíčovou dírkou, protože po předpisovém předsednutí, které začíná každý naše cvičení vyrobila aktivně cíplýho pejska taky □ □ . A taky nebyl cíplej úplně, páč mu ocásek bušil do podlahy. Aj jaj, to s váma dneska bude veledílo, říkála jsem si v duchu. A řekla si, že bychom s Tali taky mohly začít zkoušet, jestli se naučí plížit. Vokázalo se, že je to klasická ženská. Plíží se, ale se zvednutým zadkem, kterej by jí mohli v klidu ustřelit □ . Nicméně na to, že to je začátek, tak to není úplně marný, ne? □ . Marný ovšem nebylo to, co následovalo potom, když jsme si odcvičily sadu otoček a dalších gymnastických prvků. Protože už jsem měla venku tu sadu plyšounů, rozhodla jsem se i tohle s Tali vyzkoušet, jestli by nám nešlo rozlišování podle názvu. Položila jsem na zem

medvídka a krysu. Dvě hračky jsou pro ni až dost, na to, že je stálej začátečník. A chtěla jsem po ní, ať mi podá právě tu krysu. Na rozdíl od Rumouška, kterej šaškoval, neměla pochyb a skutečně ji podala. Nespletla se ani poté, když měla podat medvídka. Jasně, že přišlo jásání a taky dostala možnost vybrakovat si krabičku s pidipiškútama.

No a za závěr, když už jsme tak měli vykrámovanou skříň, jsem jim vyndala každému jednu čuchací bedýnku a nalámala jim do toho habakůůůk yoggísů. A jen jsem si tak bezpracně seděla, držela bedýnky a říkala si, že to by mohlo pro dnešek stačit. Nemýlila jsem se, usalašili se pak na pelíscích a kdybych nešla dát Danušce náruč čerstvý rokety ze zahrady, tak by se z něj nehli. Takhle Rumoušek utíkal k Danušce a ukradnul jí tam nejdřív pana Květáka a poté paní Krávu. Tali se taky dožadovala vstupu, ale s její vehemencí by to poté u Danušky vypadalo, jak po průchodu sovětských vojsk a to jsem nemohla dopustit. Každopádně pak už oba chrněli, až do večerní prochajdy.